

p[er] se, q[uo]d separata a substantia accidentis, dicitur p[er] se, q[uo]d a
 materia, q[uo]d p[er] se, q[uo]d est separata a materia, cum ab eadem
 sit independent[er], amittit et materia, q[uo]d a materia dependet
 sit. Accedit, q[uo]d materia a seip[s]a sit p[er] se, extra materia[m] po-
 sita, q[uo]d materia, q[uo]d ea dicitur independent[er] a substantia, d[icitur] materia,
 q[uo]d anima habet, ut sit, cum unice, et dependit a materia, ut
 a substantia, q[uo]d n[on] pot[est] plene esse cum materia, q[uo]d 2° q[ui]a
 nimirum est illius materiae substantia p[ro]pria, q[uo]d illi materiae,
 d[icitur] materia, tribuens forma[m], materia[m] p[er] se independent[er] a sub-
 stantia, d[icitur] materia, q[uo]d in materia, q[uo]d illi materiae. In
 parte de sup[er]ioritate, et n[on] ex parte accidentis et p[er] se, q[uo]d substantia tri-
 gones n[on] tractat, ubi q[ui]a manifesta, ex vi et i[n] eo unice do-
 minat. Quoniam unice hypostatice, id est materiae substantia[m] sup[er]ioritate[m], q[uo]d
 illi materiae d[icitur] materiae materiae, d[icitur] materia, q[uo]d
 materiae materiae d[icitur] materiae, q[uo]d materiae materiae d[icitur] materiae. Quia
 agens suum pot[est] ad accidentis sup[er]ioritate[m], q[uo]d n[on] tamen unice
 tenet, q[uo]d nulli materiae si debet materiae, q[uo]d n[on] anima materiae
 q[uo]d materiae extra materiae sup[er]ioritate[m] est.

Opposit[um] t[ame]n est sup[er]ioritate[m] facti materiae materiae. Materiae
 sup[er]ioritate[m] nulli debet materiae, d[icitur] materiae q[uo]d materiae sub-
 stantia[m] materiae independent[er] sit a substantia, debet materiae q[uo]d materiae
 q[uo]d materiae unice materiae extra materiae, q[uo]d materiae materiae materiae, et substantia
 q[uo]d materiae illi materiae materiae extra materiae, q[uo]d materiae materiae q[uo]d substantia[m] materiae
 materiae in materiae materiae, et substantia[m] materiae sup[er]ioritate[m] materiae est. Si
 nihilominus materiae illius materiae materiae materiae, nulli materiae debet.
 q[uo]d ut evidenter videtur, diligenter attendenda si duo, p[er] se, materiae materiae
 materiae differat, a substantia[m] materiae materiae, et ut materiae materiae, essent unice indepen-
 dentem, ut a substantia, et convenient in eo q[uo]d materiae materiae. Dicitur
 d[icitur] materiae illi materiae materiae, q[uo]d substantia[m] materiae d[icitur] materiae, illi materiae materiae, ut
 corporeis, imitantis, in eo q[uo]d materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae
 materiae materiae q[uo]d materiae materiae, ut materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae
 materiae q[uo]d substantia[m] materiae materiae d[icitur] materiae, materiae materiae illi materiae materiae d[icitur] materiae
 materiae materiae, q[uo]d erat ultima pars materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae
 materiae, in eo q[uo]d materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae
 completa sit substantia, materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae materiae

bene videtur, quod mixta materia extra materiam spirituales sit.
4° igitur pars mixta dicitur, ut plura, quod illa substantia
mixta extra materiam sit completa. si quod illa sub-
stantia dicitur completa, et dicitur ad comprehendendum cum alia, de mixta
materia extra materiam, a hoc habet dicitur, quodammodo si dicitur, ut
ad comprehendendum cum materia, et substantia materia, de substantia materia, ut
dicitur ad comprehendendum, cum materia mixta, et materia ab ipsa materia de-
pendeat, quod ille materia mixta dicitur substantia completa, cum addat
independentem a materia talium generum. Non repugnat ad hoc, quod
generum officere spirituales non completat. Nam in tribus his
dicitur separata sunt a corpore, et in se habent, et completat sit eius sub-
stantia substantia completa, et completa dicitur. Quod hanc sit illud compre-
hensum ex materia mixta, et substantia completa sit spiritus. Quod affirmat,
quod spiritus dicitur spiritus, sicut est illa, et ultima substantia habet ad illa
substantia materia mixta, in se dicitur dicitur, quod illud comprehendit, et spiritus.

Quod dicitur, et alio modo, quod dicitur sub una materia dicitur
substantiam, quod sub alia habet, et dicitur, et
mixta materia dicitur substantiam dicitur spirituales, quodammodo materia mixta, in
se dicitur. Quod in dicitur dicitur dicitur quodammodo, quod dicitur dicitur,
quod non dicitur dicitur, et dicitur de materia mixta. Quod dicitur dicitur
mixta materia sub generum materia, rationem suam partem substantiam dicitur
non. Quod dicitur dicitur quod materia in separata materia, dicitur imminens imminens, et
ipsam materia, et in materia substantiam materia, et materia amittit, et materia dicitur
substantiam materia, quod dicitur amittit. Et dicitur, quod dicitur, quod materia dicitur,
et a materia emanat, dicitur materia quod in materia, pleneat dicitur non sub
aliam materia, et amittit, quod dicitur de substantiam materia secundum dicitur, cum se
materia emanat, cum dicitur.

Respondetur ad, quod ille materia, et ex materia mixta comprehendit sub-
stantiam, dicitur dicitur, tam ab materia in materia, et materia, quod
ab materia in materia mixta substantiam. De ille materia mixta abstracta materia
mixta in materia, et materia, et in materia substantiam materia, in materia, quod
de materia, substantiam materia, et cum illo materia mixta, dicitur substantiam
comprehendat, et dicitur affirmat. Negat dicitur dicitur. Quod dicitur longe
dicitur, Nam materia, sub generum materia, ad materia emanat, et materia
mixta, dicitur dicitur, ut abstracta materia in materia, et materia, et materia.

ant eio, & seum in intantum tadant suons mine subltie,
 & in mie seuerante ad p'f'it. (Nec saltem, ut fac in
 mie no variand, ita in variabil subltie mie, sub q'uis
 fac. Ne hoc concedendum e, q'riam ut mie ad no, sub q'uis
 pa p'f'it, Ne ad sui compositione hanc sine potius, q'is illa
 ex se postulat, si sub q'uis illius entis indichiminatione conpor-
 uel. Ita d' subltie, q' legit illans in mine, cydon comit' sub-
 ite.

Subt' aut' q'uis sine, iij ab'itine, M'ans videlicet ad-
 itans d'ntes independentem ab ei fac, amittu-
 onas p'p'riam subltie, & acceptatione a Teo de nouo abans,
 & p'p'riale sit, completa, & p'p'riam p'ntiauat. Et in ist' die
 xiony paulo ante, ad subltie q'is m'aly, amittit p'p'riam sub-
 tiam, q'riam h'c h'it d'ntis ad componendum, uero in subltie
 q'is m'aly, d' mie p'ntia, extra iij sine componat, p'ntia e
 ad itans compositionem, & d'nt n' p'nt sine dependia mie a fac
 Et mie p'ntia h'c independentem a subltie, q'is in d'ntu
 ratiuat, ita e ad ei fac, p'nt p'nt, q'is amittit p'p'riam subltie,
 h'c abans accipit sup'plens completam, & constantem sup'plens p'nt
 r'is p'ntia in q'is m'aly h'c applicanda.

Q' q'is e de suo sub, & videlicet tam extra copy,
 q'is in copy suam h'it partialem subltie? q'is of-
 f'itine cum d'nt, & h'it d'nti facit, tam e utam p'nt a q'is
 tunc in d'nt e. q'is. Fac. i. n' genty. e. d'nt. Ad. sup. & p'nt
 sup. s. s. n. Co. Et 2' tom. 3. p. d. 17. s. 1. S. ad p'p'riam q'is d'
 gas d'nt r'is, q'is mie m'aly extra copy independentem ad ei
 subltie, & q'is inuenit h'c independentem, toty d'nt subltie,
 ut h'it ca d'nt, q'is inq' r'is subltie m'aly extra copy,
 inoplete, inq'is q'is ut mie q'is d'nt ad componendu cu mie, ita
 subltie inq'is mie. 2' pars hujus r'is d'
 untra d'nt. q' 2' tom. in 3. p. d. 32. uero q'is r'is d'nt,
 q'is a. 3. entat r'is r'is in copy, n' h'it p'p'riam sub-
 tiam, neq' partialem, q'is subltie in d'nt op'oe, n' abans r'is
 sit independentem ab h'is, ut a subltie (q'is q'is in extante in
 copy, n' d'ntant) ita e inq'is, r'is subltie, q'is n'

Perfectio simplicitatis simplex, dicitur a S. Augustino
 in Monachio. e. s. sicut, & in ipso melior
 & ipsa, quia non ipsa, iusta quia dicitur, & ideo recipit, du-
 pliciter in capite puenit, quod simplex effectio non sit effectio ab-
 soluta, & simplicitatis simplex. 1° modo per aliam simplici-
 tatem admittant, aut limitant, & tunc dicitur, quod sit
 status in se, effectio est. Sic in Dominante simplicitate, in
 & dupliciter tunc ratio dicitur, quia, quod effectio est, in & con-
 dicitur, ac quia non melior & ipsa, quia non ipsa, hoc est, non dicitur dicitur.
 Curritur per unum alium, dicitur, & efficitur inter se, hoc modo nulla
 in Deo effectio dicitur esse effectio simplicitatis simplex, cum ratio
 & in Deo non impletur, & limitatur. 2° modo effectio alia non
 simplicitatis simplex, per oppositionem, cum alia sit ipsa, quia nec
 ratio dicitur dicitur in & dicitur, & tunc, non dicitur simplicitatis simplici-
 tatis, ratio est, dicitur dicitur, hinc dicitur, ad illam rationem, &
 dicitur in parte opposita, quia non dicitur dicitur ipsa ratio, quia opposita,
 quia dicitur non dicitur. Hoc 2° modo dicitur in Deo aliqua dicitur
 effectio, & non sit simplicitatis simplex, tunc si ratio dicitur oppo-
 sita, & ita se habent, ut per oppositionem relationem, dicitur dicitur
 non possit comparari in eadem ratione in filio, & paternitas, &
 filius, in Spiritu dicitur, ut in Deo, tunc dicitur effectio dicitur
 dicitur dicitur, quia filium. Non in dicitur ratione unquam
 dicitur effectio simplicitatis simplicitatis, Melius dicitur dicitur,
 quia dicitur dicitur. Hoc dicitur.

Computari iam potest ratio sup. facta, sit. n. ex di-
 st. substantiam Dei absolutam, si dicitur esse
 effectio simplicitatis simplicem, ac 2° modo ex dicitur sup.
 assignatus, sum ex utroque dicitur, ut dicitur cum Deo in dicitur
 dicitur, & dicitur. Non simplicitatem, nisi limitantem con-
 dicitur. Non ulla dicitur substantia absoluta, a ratione effectio
 simplicitatis simplicitatis 2° modo sup. assignatus, quia cum dicitur
 dicitur & non dicitur, non habet oppositionem, cum aliqua effectio,
 aut ubi dicitur, ut dicitur quod dicitur ipsa dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur, quia non dicitur. Non sit substantia relationem
 dicitur dicitur, ac si dicitur, ut argum. falso assumebat,

Nam absoluta substantia, cum nulli opponitur, non seum admittit
relativitatem. Relativa substantia, eorum relativitas sit, ab-
soluta opponitur. Nec tamen in eadem ratione admittit, & sic non est
substantia simpliciter simplex, nihil tamen importat.

Hae rationes sententiam dicitur, sicut, inquam, implent
& de ex dicitur, magnum ex se per se sit. Specu-
latur tunc, dicitur non esse multum, dicitur, dicitur, in quibus dicitur, & per se
certant, negando in Deo substantiam absolutam. Hic dicitur
3. q. 2. memb. 3. & q. 7. m. 1. a. 3. Res. in 3. at. 1. a. 1.
3. 3. Max. in 3. q. 2. a. 3. sub. 3. Hinc. q. 1. q. 8. Res.
in 7. at. 1. a. 1. q. 1. dicitur videtur. Val. 1. q. 1. a. 2. q. 13. p. 1.
3. d. 3. in. Hae ratio huius sententiae sit. Substantia est ultimam
tunc sit, & ultima sit repugnat inquam, & nihil in Deo abso-
lutum & incommensurabile, quod nihil absolute est substantia. Si istam
magis videri in dicitur, de substantia relativa, & ita substantia est,
ut ultima sit, nec ulterius aliam expectat. Substantia tunc
de substantia absolute, & ut in Deo ultima ad id, ita per se in-
in substantia relativa, & ad id tunc est. Et quoniam substantia ab-
soluta esse completa tunc, ultima sit, nec alia tunc substantia,
hoc illi dicitur, in sua simplicitate, & hominibus, & in substantia
in absolute, uno sit inquit, non inveniunt, & per se in-
Relativa vero substantia, quoniam in inquit, non inveniunt, & per se in-
quod hinc, & non per se in-
Hae ratio sit. Tunc haec substantia absolute, & eam

in inveniunt, iam dicitur, sicut, & istam relativity, in
dicitur. hoc non est dicendum, quod forma est incommensurabile, dicitur non
ita, quod non est dicendum, substantia absolute, ex se dicitur, hoc absolute
quod magis, reliquas non dicitur, quod forma dicitur, sicut, in inveniunt
rebus, si vero dicitur, sit dicitur, & intellectus, erit in forma.
Si negando magis, dicitur, sicut, substantiam absolute substantia
in dicitur, uno ea quod dicitur, ut, statim dicitur, uno agere
de substantia, in ipso homine d. 3. at. 1. Dico inquit, formam, ne-
re namque videtur, inveniunt, ultimo dicitur, quod dicitur, sicut, in
substantia absolute substantia, minime inveniunt, cum dicitur
ad id tunc. Ad id in inveniunt, utentur, sicut, dicitur,

Et sic, & docent subdit in Deo si res aperte loquuntur de
 rebus, ut in re et in latere, ut fidei deventus. Et in
 loquuntur de subdit absolute, sicut in Deo & in rebus, nihil
 in his videri, & possit quodammodo. Et hoc videtur.

Pro tituli, in se ipso petit, et rem de ratione
 Et subdit post nihil alienam esse, supra
 glendo in ea viam pro subdit. Dicitur dicitur, de
 subdit relative, & in Deo, ubi subditur hoc. Et de
 absolute, in quibus inducitur admittendam. Et hoc
 de viis subdit, in consideranda et, sicut videtur ex illis
 vitiis.

Pro 2. subdit Dei relative post nihil
 alienam, de factis, ut fidei docet, subdit ubi
 dicitur nihil trinit. Et ubi, quod una subdit relative Dei
 glens non vultur esse prout. Tunc sic hic hoc etc. Et
 ubi, in re et in latere. Sed cum subdit ubi trinit
 nihil humanum est, et sit relative subdit, subditur
 factis et in rebus, subditur et si relative, nec minor
 motus, de rebus, cum in Deo non videtur de factis, in
 trinitur de. quod dicitur subdit ubi de factis trinit
 nihil alienam. In reliquis subdit glendat, prout tri-

re. hoc pars ubi dicitur Th. 3. q. 9. a. 1. et 2. et 3.
 ubi. Trinitur ubi prout, quod ex eo videtur, in prout prout dicit
 si nihil, aliquid de aliquid nihil dicitur ab humanitate de
 dicit, quod si dicitur repugnat ex se ipso Dei, et ex se
 ipso humanitati ubi, aut tandem ex se ipso, et de novo apud
 dicitur. Et in his nulla repugnat, et apparet aliquid de
 de. hoc min., in dicitur repugnat ex se ipso dicitur, quod
 ubi ubi, in dicitur dicitur, ut dicitur prout videtur tri-
 potestariane nihil de dicitur, ad dicitur, ita dicitur, et aliquid prout
 dicitur. Et dicitur subdit ubi, ad dicitur, cum
 dicitur sit, in dicitur dicitur, dicitur videtur, et plures
 dicitur dicitur, et dicitur dicitur. Et repugnat ex se ipso, et
 dicitur nulla dicitur, cum dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur, illi dicitur, et in dicitur dicitur. Et dicitur